

LA IMMACULADA, SIGNE DE CRIST

Concepcionistes i Catedral, 8 des 2017

Celebrem en aquest dia a Santa Maria en el misteri de la seva Concepció Immaculada. O, millor, celebrem al nostre Déu, l'amor incondicional del qual a l'ésser humà, es manifesta preservant a Maria del pecat per preparar d'aquesta manera una mansió digna per al seu Fill.

La Verge Immaculada brilla per a nosaltres com un signe clar de Jesucrist. Tot el que ella és remet al seu Fill. Quan la mirem a ella, contemplem Jesucrist. Per això, la Mare de Déu ens ensenya la manera com nosaltres hem de ser signes de Jesucrist per als altres.

Signe límpid de Crist

A través de Santa Maria s'arriba sempre a Jesucrist. Podem fixar-nos en tres coses.

1) Maria és signe clar i transparent de Crist des del primer instant de la seva concepció. Aquest és el misteri que celebrem avui. Ella és una dona que, des del començament de la seva existència, és pura transparència de Déu. L'àngel la va anomenar "*plena de gràcia*". Sí, la gràcia de Déu va baixar sobre ella des del començament. Déu ho va fer per pur amor, perquè desitjava que la Mare del seu Fill estigués en plena comunió amb Ell des del començament. És un do que el Pare li va atorgar, anticipant la redempció de tota la humanitat que Jesucrist anava a realitzar en l'arbre de la creu. Ella és la redimida més perfecta, la dona estimada per Déu.

Per això Maria és mirall clar que reflecteix al seu Senyor. El que brilla en Maria Immaculada és la victòria de Crist sobre el pecat. Ella és la dona plena de gràcia, és a dir, la dona estimada de Déu i redimida per complet. «Aquesta santedat excelsa, absolutament única -recorda el Catecisme- en que Maria fou enriquida des del primer moment de la seva concepció, li ve tota del Crist: Maria fou redimida d'una manera eminent pels mèrits del seu Fill» (CEC, 492).

La litúrgia d'aquest dia presenta el contrast entre l'actitud d'Eva i la de Maria. És un tema que molt prest van tractar els pares de l'Església. Mentre que Eva és el tancament i l'opacitat, Maria és l'obertura i la transparència. Eva es deixa seduir pel mal, però Maria es deixa seduir per Déu. A la primera lectura es descrivia com la primera dona es va deixar enganyar per la serp de l'orgull i el poder, per l'afany d'aconseguir una condició que no era la seva. I es va rebel·lar contra Déu. Pel pecat Eva es torna cega de Déu i de si mateixa. Eva és l'opacitat. No obstant això, Maria és la transparència. Aquella jove al·lota de Nazaret només va sebre dir "*sí*" a Déu, sense posar-li més dificultats. En el moment crucial de la història, quan l'Etern vol compartir

la nostra condició humana, Maria accepta a Déu sense oposició. Ella és la transparència de Déu.

2) Santa Maria va cooperar amb aquest do rebut, romanent fidel a Déu al llarg de la seva vida. La santedat de Maria no va ser només un do singular de Déu, sinó també fruit de la seva humil i constant escolta de Déu i l'acceptació de la seva voluntat. La vida de la Verge és una contínua reafirmació del "sí" que va donar en el moment decisiu de l'anunciació i, per això, és un continu creixement en aquesta gràcia que Déu li va atorgar des del començament.

3) En tercer lloc, Maria ens ensenya també una altra cosa molt important. Per ser signe de Crist per als altres, es precis deixar de mirar-se a si mateixos i posar la nostra mirada en Ell. La humilitat és una característica fonamental, que fa de Maria un signe viu de Crist. Ella no es posseeix a si mateixa. Estava buida de si i, per això, plena de Déu. La mirada de Maria no es dirigeix mai a si mateixa, sinó a Déu.

D'aquesta manera, en tota la seva vida, amb totes les seves accions i paraules, Santa Maria va ser un signe viu, un sagrament de Jesucrist, el seu Fill, el seu Mestre, el seu Senyor.

Ser signes de Crist per als altres

Cada cristià està cridat a ser com Maria Immaculada signe de Crist, transparència seva. Som signe i sagrament seu dins d'una Església que és tota ella sagrament de Crist. Això no és una cosa opcional, sinó que resulta vital: si el cristià deixés d'apuntar amb la seva vida a Jesucrist, en aquest mateix instant deixaria de ser cristià. Si la nostra vida, els nostres pensaments, els nostres sentiments i les nostres accions no estan configurats per l'amor que tenim a Jesucrist, llavors no som de veritat cristians.

Per ser signes de Crist, podem mirar a Maria i aprendre d'ella quin és el camí que ens permet ser, com ella, transparència de Déu.

1) El primer és, mirant a Santa Maria, aprendre a ser sants. La Carta als Efesis ens ajuda a comprendre això. Aquí es deia que els cristians havíem estat elegits *"en la persona de Crist, abans de la creació del món, perquè fóssim sants, irreprehensibles als seus ulls per l'amor"*. Tots hem estat elegits per Déu en l'amor, hem estat pensats abans de la creació del món per convertir-nos en sants, per viure lliures del pecat. Encara que en la nostra vida hi ha moltes coses que enfosqueixen aquesta imatge de Crist que hem de reflectir, amb l'ajuda de la gràcia podem ser sants, ser transparència de Déu.

Nosaltres no hem nascut sense pecat, però comptem amb la mateixa gràcia que la Mare de Déu per poder vèncer-lo. La redempció realitzada per Jesucrist ens arriba a

cada un de nosaltres. En el nostre baptisme hem estat "*plens (omplerts) de gràcia*", redimits de l'esclavitud del pecat i disposam, per això, de la força necessària per poder vèncer-lo. No deixem mai d'esforçar-nos en aquest afany, no ens conformem mai amb com som, sinó que continuem sempre esforçant-nos per eliminar els punts foscos que hi ha en la nostra vida i per aconseguir que en ella es reflecteixi, cada vegada amb més claredat, el rostre de Crist .

En aquest dia tenim l'alegria d'incorporar a la nostra comunitat com catecúmens a un grup d'adults. Ells també han estat elegits per Déu per ser sants. Avui comencen un camí de preparació per rebre un dia en el baptisme la gràcia que els permetrà lluitar contra el pecat; a la confirmació, el do que transformarà per dins el seu cor; i en l'Eucaristia, la força i alè per viure com a cristians. Amb aquests sacraments de la iniciació cristiana seran plens (omplerts) de la gràcia necessària per ser ells també signe de Crist per als altres. Des d'aquest dia la nostra Església es compromet a pregar per ells, perquè, amb l'ajuda dels seus catequistes, es preparin adequadament a rebre el bany regenerador del baptisme.

2) Aquest camí de santedat hem de viure-ho cada dia. La fe ha de penetrar cada racó de la nostra existència; la gràcia ha de créixer en nosaltres perquè siguem més transparents a Déu. En aquesta vivència, Santa Maria és una companya excepcional, que ve amb nosaltres i ens ensenya a encaminar-nos a Crist.

3) Mirant a Santa Maria nosaltres podem aprendre el secret de la seva senzillesa i humilitat. El cor humil és el que permet que Crist resplendeixi en la seva vida.

Maria Immaculada és un repte per a nosaltres. Ens convida a viure la vida de Déu al llarg de tota la nostra existència, a lluitar per arribar a ser com ella sants i immaculats i, d'aquesta manera, convertir-nos en signes vius de Crist per als altres.

Que tota la nostra Església sigui signe clar de Jesucrist

Aquesta tasca de ser signes de Crist ens pertoca a cadascun de nosaltres, però el realitzam com a Església, uns al costat d'altres. Per això existeix l'Església: per ser icona, imatge, paràbola de Crist. Som signe de Crist en una Església que és tota ella signe.

Per a realitzar aquesta missió, l'Església sencera mira a Santa Maria. En el prefaci de la Missa d'avui direm que la Immaculada és "una mare digna del vostre Fill, que prefigurés l'Església, l'esposa gloriosa del Crist, santa i immaculada".

Maria és "*imatge*", figura o símbol de l'Església perquè ella realitza l'ideal del que vol ser l'Església. L'Església aprèn de Maria a respondre amb una confiança

absoluta al Senyor. Des de Pentecosta ella segueix sent per sempre la primera deixeblla, la primera creient, la dona orant, el model i mare de tots els que creiem en el seu Fill. Però Maria és també "*començament*" del que l'Església espera en el futur: ser totalment santa i immaculada i presentar-se davant el seu Senyor com a esposa fidel. En Maria contemplam la salvació realitzada; admiram tot allò que els homes voldríem ser. Per això és començament de l'Església. Maria apareix, també enmig de l'Església, com a culminació i acabament del seu misteri. Ella és la figura millor del que l'Església vol arribar a ser, responent al do de Déu. Contemplar a Maria Immaculada ens omple d'esperança. Ella és el senyal de la presència de Déu entre nosaltres. És l'anunci de la victòria sobre el mal. És model d'una humanitat nova.

(La vida consagrada expressa aquesta realitat d'una manera extraordinària. Es diu en l'últim document sobre la vida contemplativa que aquestes dones consagrades, que han orientat tota la seva vida a la contemplació són "*signe i profecia de l'Església verge, esposa i mare; signe viu i memòria de la fidelitat amb què Déu segueix sostenint al seu poble a través dels aconteixements de la història*" (vultum Dei quaerere, 4). la seva separació del món per la clausura és "*el lloc de la intimitat de l'Església esposa : Signe de la unió exclusiva de l'Església - esposa amb el seu Senyor, profundament estimat*" (Ibidem, 31)).

Mirant a Maria, la nostra Església de Menorca ha de créixer per ser signe més clar de Crist. Ser signe de Crist és un do que l'Esperit ens atorga i, alhora, un treball per a tothom. Per reflectir amb claredat a Crist es necessari implorar que el do de l'Esperit renovi a l'Església, obrint-la a la novetat, a viure la Pasqua del Senyor. I també es precís l'esforç de tots per ser fidels al Senyor i créixer en la santedat. No hem de témer la renovació, la reforma, per créixer com Església que no es mira a si mateixa, sinó que apunta permanentment a Jesucrist i que mira als homes, per portar-los l'aroma de l'Evangeli, l'alegria de la fe i el testimoni del servei.

A aquesta Església que experimenta cada dia la seva debilitat i també la força de l'Esperit, seran incorporats aquests catecúmens. Ella els acull com a mare i els ensenya a professar i viure la fe cristiana. Per a tota l'Església és una gran esperança que aquest grup d'adults desitgin viure la fe en ella.

Conclusió

Que la Immaculada Mare de Déu ens ajudi a ser signes de Crist, a portar la seva Bona Nova a tots els homes. Demanem tots a la Mare Immaculada tenir el coratge de deixar-nos transformar per Crist, configurar amb Ell el nostre cor, el nostre ser, la nostra vida i així, els que ens vegin, el veuran a Ell. En el servent veuran al seu Senyor, en el deixeble al mestre, en l'ésser humà, al seu Déu.

INMACULADA, SIGNO DE CRISTO

Concepcionistas y Catedral, 8 de diciembre de 2017

Celebramos en este día a Santa María en el misterio de su concepción inmaculada. O, mejor, celebramos a nuestro Dios, cuyo amor incondicional al ser humano se manifiesta preservando a María del pecado para preparar de esta manera una digna morada para su Hijo.

La Virgen Inmaculada brilla para nosotros como un signo claro de Jesucristo. Todo lo que ella es remite a su Hijo. Cuando la miramos a ella, contemplamos a Jesucristo. Por eso, la Madre de Dios nos enseña la manera de ser también nosotros signos de Jesucristo para los demás.

Signo límpido de Cristo

A través de Santa María se llega siempre a Jesucristo. Podemos fijarnos en tres cosas.

1) María es signo límpido y claro de Cristo desde el primer instante de su concepción. Este es el misterio que celebramos hoy. Ella es una mujer que, desde el comienzo de su existencia, es pura transparencia de Dios. El ángel la llamó "llena de gracia". Sí, la gracia de Dios descendió sobre ella desde el comienzo. Dios lo hizo por puro amor, porque deseaba que la madre de su Hijo estuviera en plena comunión con Él desde el comienzo. Es un don que el Padre le otorgó, anticipando la redención de toda la humanidad que Jesucristo iba a realizar en el árbol de la cruz. Ella es la redimida más perfecta, la mujer amada por Dios.

Por eso María es espejo claro que refleja a su Señor. Lo que brilla en María Inmaculada es la victoria de Cristo sobre el pecado. Ella es la mujer llena de gracia, es decir, la mujer amada de Dios y redimida por completo. «Esta resplandeciente santidad del todo singular —recuerda el Catecismo— de la que fue enriquecida desde el primer instante de su concepción, le viene toda entera de Cristo: ella es la redimida más sublime en atención a los méritos de su Hijo» (CEC, § 492).

La liturgia de este día presenta el contraste entre la actitud de Eva y la de María. Es un tema que muy pronto trataron los padres de la Iglesia. Mientras que Eva es la cerrazón y la opacidad, María es la apertura y la transparencia. Eva se deja seducir por el mal, pero María se deja seducir por Dios. En la primera lectura se describía cómo la primera mujer se dejó engañar por la serpiente del orgullo y el poder, por el afán de conseguir una condición que no era la suya. Y se rebeló contra Dios. Por el pecado Eva se ciega ante Dios y ante sí misma. Eva es la opacidad. Sin embargo, María es la transparencia. Aquella joven muchacha de Nazaret sólo supo decir "sí" a Dios, sin ponerle más dificultades. En el momento crucial de la historia, cuando el Eterno quiere compartir

nuestra condición humana, María acepta a Dios sin oposición. Ella es la transparencia de Dios.

2) Santa María cooperó con ese don recibido, permaneciendo fiel a Dios a lo largo de su vida. La santidad de María no fue sólo un don singular de Dios, sino también fruto de su humilde y constante escucha de Dios y la aceptación de su voluntad. La vida de la Virgen es una continua reafirmación del “sí” que dio en el momento decisivo de la anunciación y, por ello, es un continuo crecimiento en esa gracia que Dios le otorgó desde el comienzo.

3) En tercer lugar, María nos enseña también otra cosa muy importante. Para ser signo de Cristo para los demás, hay que dejar de mirarse a sí mismos y poner nuestra mirada en Él. La humildad es una característica fundamental, que hace de María un signo vivo de Cristo. Ella no se posee a sí misma. Estaba vacía de sí y, por eso, llena de Dios. La mirada de María no se dirige nunca a sí misma, sino a Dios.

De esta manera, en toda su vida, con todas sus acciones y palabras, Santa María fue un signo vivo, en sacramento de Jesucristo, su Hijo, su Maestro, su Señor.

Ser signos de Cristo para los demás

Cada cristiano está llamado a ser como María Inmaculada signo de Cristo, transparencia suya. Somos signo y sacramento suyo dentro de una Iglesia que es toda ella sacramento de Cristo. Esto no es algo opcional, sino que resulta vital: si el cristiano dejara de apuntar con su vida a Jesucristo, en ese mismo instante dejaría de ser cristiano. Si nuestra vida, nuestros pensamientos, nuestros sentimientos y nuestras acciones no están configurados por el amor que tenemos a Jesucristo, entonces no somos de verdad cristianos.

Para ser signos de Cristo, podemos mirar a María y aprender de ella cuál es el camino nos permite ser, como ella, transparencia de Dios.

1) Lo primero es, mirando a Santa María, aprender a ser santos. La Carta a los Efesios nos ayuda a comprender esto. Ahí se decía que los cristianos habíamos sido elegidos “en la persona de Cristo, antes de la creación del mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante Él por el amor”. Todos hemos sido elegidos por Dios en el amor, hemos sido pensados antes de la creación del mundo para convertirnos en santos, para vivir libres del pecado. Aunque en nuestra vida hay muchas cosas que oscurecen esa imagen de Cristo que debemos reflejar, con la ayuda de la gracia podemos ser santos, ser transparencia de Dios.

Nosotros no hemos nacido sin pecado, pero contamos con la misma gracia que la Virgen María para poder vencerlo. La redención realizada por Jesucristo nos alcanza a

cada uno de nosotros. En nuestro bautismo hemos sido “llenos de gracia”, redimidos de la esclavitud del pecado y disponemos, por esto, de la fuerza necesaria para poder vencerlo. No cejemos nunca en ese empeño, no nos conformemos nunca con cómo somos, sino que estemos siempre esforzándonos por eliminar los puntos oscuros que hay en nuestra vida y por lograr que en ella se vida refleje, cada vez con más claridad, el rostro de Cristo.

En este día tenemos la alegría de incorporar a nuestra comunidad como catecúmenos a un grupo de adultos. Ellos también han sido elegidos por Dios para ser santos. Hoy comienzan un camino de preparación para recibir un día en el bautismo la gracia que les permitirá luchar contra el pecado, en la confirmación el don que transformará por dentro su corazón y en la Eucaristía la fuerza y aliento para vivir como cristianos. Con estos sacramentos de la iniciación cristiana serán llenos de la gracia necesaria para ser ellos también signo de Cristo para los demás. Desde este día nuestra Iglesia se compromete a orar por ellos, para que, con la ayuda de sus catequistas, se preparen adecuadamente a recibir el baño regenerador del bautismo.

2) Este camino de santidad debemos vivirlo cada día. La fe debe penetrar cada rincón de nuestra existencia; la gracia debe crecer en nosotros para que seamos más transparentes a Dios. En esta vivencia, Santa María es una compañera excepcional, que viene con nosotros y nos enseña a dirigirnos a Cristo.

3) Mirando a Santa María nosotros podemos aprender el secreto de su sencillez y humildad. El corazón humilde es el que permite que Cristo resplandezca en su vida.

María Inmaculada es un reto para nosotros. Nos invita a vivir la vida de Dios a lo largo de toda nuestra existencia, a luchar para llegar a ser como ella santos e inmaculados y, de esta manera, convertirnos en signos vivos de Cristo para los demás.

Que toda nuestra Iglesia sea signo claro de Jesucristo

Esta tarea de ser signos de Cristo nos atañe a cada uno de nosotros, pero lo realizamos como Iglesia, unos junto a otros. Para eso existe la Iglesia: para ser icono, imagen, parábola de Cristo. Somos signo de Cristo en una Iglesia que es toda ella signo.

Para realizar esta misión, la Iglesia entera mira a Santa María. En el prefacio de la Misa de hoy diremos que la Inmaculada es “imagen y comienzo de la Iglesia, que es la esposa de Cristo, llena de juventud y de limpia hermosura”.

María es “imagen”, figura o símbolo de la Iglesia porque ella realiza el ideal de lo que quiere ser la Iglesia. La Iglesia aprende de María a responder con una confianza absoluta al Señor. Desde Pentecostés ella sigue siendo para siempre la primera discípula, la primera creyente, la mujer orante, el modelo y madre de cuantos creemos

en su hijo. Pero María es también “comienzo” de lo que la Iglesia espera en el futuro: ser totalmente santa e inmaculada y presentarse ante su Señor como esposa fiel. En María vemos la salvación realizada; admiramos todo aquello que los hombres quisiéramos ser. Por eso es comienzo de la Iglesia. En medio de la Iglesia María aparece como culminación y acabamiento de su misterio. Ella es la figura mejor de lo que la Iglesia quiere llegar a ser, respondiendo al don de Dios. Contemplar a María Inmaculada nos llena de esperanza. Ella es la señal de la presencia de Dios entre nosotros. Es el anuncio de la victoria sobre el mal. Es modelo de una humanidad nueva.

(La vida consagrada expresa esta realidad de una manera extraordinaria. Se dice en el último documento sobre la vida contemplativa que estas mujeres consagradas, que han orientado toda su vida a la contemplación son “signo y profecía de la Iglesia virgen, esposa y madre; signo vivo y memoria de la fidelidad con que Dios sigue sosteniendo a su pueblo a través de los eventos de la historia” (*Vultum Dei quaerere*, 4). Su separación del mundo por la clausura es “el lugar de la intimidad de la Iglesia esposa: Signo de la unión exclusiva de la Iglesia-esposa con su Señor, profundamente amado” (*Ibidem*, 31)).

Mirando a María, nuestra Iglesia de Menorca ha de crecer para ser signo más claro de Cristo. Ser signo de Cristo es un don que el Espíritu nos otorga y, a la vez, una tarea para todos. Para reflejar con claridad a Cristo es preciso implorar que el don del Espíritu renueve a la Iglesia, abriéndola a la novedad, a vivir la Pascua del Señor. Y es necesario también el esfuerzo de todos por ser fieles al Señor y crecer en la santidad. No debemos temer la renovación, la reforma, para crecer como Iglesia que no se mira a sí misma, sino que apunta permanentemente a Jesucristo y que mira a los hombres, para llevarles el aroma del Evangelio, la alegría de la fe y el testimonio del servicio.

A esta Iglesia que experimenta cada día su debilidad y también la fuerza del Espíritu, serán incorporados estos catecúmenos. Ella los acoge como madre y les enseña a profesar y vivir la fe cristiana. Para toda la Iglesia es una gran esperanza que este grupo de adultos deseen vivir la fe en ella.

Conclusión

Que la Inmaculada Virgen María nos ayude a ser signos de Cristo, a llevar su Buena Noticia a todos los hombres. Pidamos todos a la Madre Inmaculada tener el coraje de dejarnos transformar por Cristo, configurar con Él nuestro corazón, nuestro ser, nuestra vida y así, quienes nos vean, le verán a Él. En el siervo verán a su Señor, en el discípulo al Maestro, en el ser humano, a su Dios.